

สาธารณรัฐจิบูตี

(Republic of Djibouti)

เมืองหลวง กรุงจิบูตี

ที่ตั้ง ทางตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปแอฟริกา ติดอ่าวเอเดนและทะเลแดง บริเวณเส้นละติจูด 11.35 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูด 43.09 องศาตะวันออก พื้นที่ 23,200 ตร.กม. มีชายแดนทางบกยาว 528 กม. และมีชายฝั่งยาว 314 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับเอริเทรีย 125 กม.
ทิศใต้ และทิศตะวันตก	ติดกับเอธิโอเปีย 342 กม.
ทิศตะวันออก	ติดกับอ่าวเอเดน 314 กม. และโซมาเลีย 61 กม.

ภูมิประเทศ ที่ราบชายฝั่ง มีภูเขา Mousa Ali, Goda และ Arrei ล้อมรอบ จึงมีที่ราบสูงและเทือกเขาหลายแห่ง ตอนใต้ของประเทศมีทะเลทรายชื่อ Grand Bara

ภูมิอากาศ ร้อนแห้งแบบทะเลทราย

ประชากร 1.45 ล้านคน (2567)

รายละเอียดประชากร เป็นชาวโซมาลี 60% อาฟาร์ (Afar) 35% อื่น ๆ (อาหรับ เยเมน ฝรั่งเศส เอธิโอเปีย และอิตาลี) 5% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 28.4% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 67.4% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.2% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 65.9 ปี เพศชายประมาณ 63.4 ปี เพศหญิงประมาณ 68.5 ปี อายุเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 26.3 ปี เพศชายประมาณ 24.4 ปี เพศหญิงประมาณ 27.9 ปี อัตราการเกิด 21.08 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 7 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.89%

ศาสนา อิสลาม (ซุนนี) 94% อื่นๆ (อิสลามนิกายชีอะห์ คริสต์ ฮินดู ยิว บาไฮ อเทวนิยม) 6%

ภาษา ฝรั่งเศสและอาหรับ เป็นภาษาราชการ รวมถึงมีการใช้ภาษาโซมาลี และอาฟาร์

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 67.9% เพศชาย 78% เพศหญิง 58.4%

การก่อตั้งประเทศ จิบูตีเคยอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส และได้รับเอกราชเมื่อ 27 มิ.ย.2520 โดยมี นาย Hassan Gouled Aptidon ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของจิบูตี ภายใต้ระบบพรรคการเมืองเดียว จนถึงปี 2542 เกิดสงครามกลางเมืองจากความขัดแย้งของชนเผ่า Issa และ Afar จนกระทั่ง ๓.ค.2537 จึงลงนามความตกลงสันติภาพ และมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีเป็นครั้งแรกในปีเดียวกัน โดยนาย Ismail Omar Guelleh ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี 4 สมัย (ปี 2542-ปัจจุบัน)

วันชาติ 27 มิ.ย. ซึ่งเป็นวันที่ได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสเมื่อปี 2520

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐกึ่งประธานาธิบดี

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นประมุข มาจากการเลือกตั้ง วาระ 5 ปี และไม่จำกัดวาระการดำรงตำแหน่ง ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องอายุไม่เกิน 75 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 9 เม.ย.2564 นาย Ismail Omar Guelleh ชนะเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียง 97.3% เหนือนาย Zakaria Ismail Farah คู่แข่งที่ได้

2% โดยเป็นประธานาธิบดีสมัยที่ 5 อยู่ในตำแหน่งมาตั้งแต่ 8 พ.ค.2542 ประธานาธิบดีมีอำนาจในการแต่งตั้ง นรม. ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาล การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปี 2569

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสภาเดียว คือ สภาแห่งชาติ (National Assembly) อดีตคือ Chamber of Deputies หรือ Chambre des Députés มีสมาชิก 65 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงในระบบหนึ่งเขตหลายที่นั่ง (หรือ Plurality-at-large voting โดยใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งเดียว) 52 คน และระบบสัดส่วน 13 คน วาระ 5 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 24 ก.พ.2566 พรรค Union pour la Majorité Présidentielle (UMP) ซึ่งเป็นพรรคที่สนับสนุนประธานาธิบดีชนะการเลือกตั้ง โดยได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ 58 คนจากทั้งหมด 65 คน (ครั้งต่อไปกำหนดจัดใน ก.พ.2571)

ฝ่ายตุลาการ : ศาลฎีกา และคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ศาลลำดับรอง ได้แก่ ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น ศาลจารีตประเพณี และศาลมลรัฐ (State Court)

พรรคการเมืองสำคัญ : 1) พรรค People's Rally for Progress (RPP) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลและประธานาธิบดี Ismaïl Omar Guelleh เป็นหัวหน้าพรรค และร่วมอยู่ใน Union for the Presidential Majority ซึ่งเป็นการรวมตัวของพรรคในรัฐบาลผสม 2) พรรค Djibouti Development Party (PDD) และ 3) พรรค Centre for United Democrats (CDU)

เศรษฐกิจ จิบูตีเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแอฟริกา เชื่อมระหว่างอ่าวเอเดนกับทะเลแดง เป็นเส้นทาง การเดินเรือ และเป็นจุดผ่านในการขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากอ่าวอาหรับ (อ่าวเปอร์เซีย) ไปยังคลองสุเอซ และแหลม Good Hope ของแอฟริกาใต้ ท่าเรือของจิบูตีจึงเป็นศูนย์กลางขนถ่ายและกระจายสินค้าเข้าสู่ภูมิภาคแอฟริกาเหนือและตะวันออก โดยเฉพาะเอธิโอเปีย

จิบูตีให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบท่าเรือเป็นอย่างมาก โดยทำความตกลงร่วมกับบริษัทของรัฐบาลสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์และจีน ทำโครงการพัฒนาท่าเรือใหม่ที่เมืองโดราเลห์ (Doraleh) ซึ่งอยู่ห่างจากท่าเรือเก่าประมาณ 10 กม. มีเป้าหมายเพื่อให้ท่าเรือโดราเลห์เป็นศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมแบบปลอดภาษี รวมถึงจุดขนถ่ายสินค้าและน้ำมันที่สำคัญของจะงอยแอฟริกา (Horn of Africa) และต้องการยกระดับขีดความสามารถของเมืองให้ทัดเทียมกับท่าเรือมอมบาสา (Mombasa) ของเคนยา

การที่จิบูตีมีพื้นที่น้อยและแห้งแล้ง ทำให้ผลผลิตการเกษตรมีน้อย จำเป็นต้องนำเข้าสินค้าอาหารส่วนใหญ่ เศรษฐกิจและรายได้หลักมาจากภาคบริการเกี่ยวกับการขนส่ง และระบบท่าเรือที่ทันสมัย เมื่อปี 2565 เศรษฐกิจจิบูตีปรับตัวลดลงอยู่ที่ 3.7% ของ GDP ลดลงจาก 3.9% เมื่อปี 2564 เนื่องจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และปัญหาเงินเฟ้อในภาคการบริโภคและอาหาร ขณะที่ปี 2566 จิบูตีสามารถฟื้นฟูเศรษฐกิจให้กลับมาเติบโตได้ที่ 6.7% มีปัจจัยสนับสนุนจากอุปสงค์ในประเทศสูง ประกอบกับรัฐบาลมีมาตรการบรรเทาผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้อในประเทศ ร่วมกับการลงทุนจากภาคเอกชน นอกจากนี้ ประเทศเพื่อนบ้านอย่างเอธิโอเปีย ซึ่งไม่มีทางออกสู่ทะเล ต้องการใช้บริการท่าเรือและโลจิสติกส์ของจิบูตีเพื่อส่งเสริมภาคการส่งออกของเอธิโอเปีย

สกุลเงิน ตัวอย่างสกุลเงิน : ฟรังก์จิบูตี (Djibouti Franc) หรือ DJF

อัตราแลกเปลี่ยนต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 178.35 ฟรังก์จิบูตี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อ 1 บาท : 5.3 ฟรังก์จิบูตี (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 4,099 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 6.7 %

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,761 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 256,000 คน

อัตราการว่างงาน : 26.26%

อัตราเงินเฟ้อ : 1.5%

ผลผลิตทางการเกษตร : ผัก มะนาว ถั่ว มะเขือเทศ นม นมอูฐ ไข่ แพะ แกะ

ผลผลิตอุตสาหกรรม : อุตสาหกรรมการก่อสร้าง แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร การขนส่ง

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 578 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 5,674 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2565)

สินค้าส่งออก : น้ำมันปาล์ม คลอไรด์ น้ำมันเมล็ดพืช เส้นใยลินิน ปศุสัตว์ (แกะ แพะ)

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : เอธิโอเปีย จีน อินเดีย จอร์แดน และแอฟริกากลาง

มูลค่าการนำเข้า : 5,096 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม น้ำมันปาล์ม ปุ๋ย รถยนต์ น้ำตาลทรายดิบ (raw sugar)

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อินเดีย โมร็อกโก และตุรกี

ทรัพยากรธรรมชาติ : มีการใช้พลังงานความร้อนใต้พิภพ ทองคำ ดินเหนียว หินแกรนิต หินปูน หินอ่อน เกลือ หินแร่ภูเขาไฟ ยิปซัม และปิโตรเลียม

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณด้านการทหาร 26.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นประมาณ 4.4% ของ GDP (ปี 2559) กำลังพลรวม 13,100 นาย ประกอบด้วย ทบ. 8,000 นาย ทร. 200 นาย (รวมกองกำลังชายฝั่ง) ทอ. 250 หน่วย Gendarmerie 2,000 นาย กองกำลังรักษาความสงบแห่งชาติ (ตร.) (National Police Force) 2,500 นาย และหน่วยรักษาการณ์ชายฝั่ง 150 นาย

จิบูตีส่งกองกำลังร่วมในภารกิจ คณะผู้แทนการเปลี่ยนผ่านของสหภาพแอฟริกาในโซมาเลีย (ATMIS) จำนวน 700 นาย

กองกำลังต่างชาติที่ปฏิบัติการในจิบูตี ได้แก่ สหรัฐฯ 4,000 นาย ฝรั่งเศส 1,500 นาย จีน 400 นาย ญี่ปุ่น 180 นาย อิตาลี 150 นาย และสเปน 60 นาย

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถหุ้มเกราะโจมตีรถถัง (ASLT) รุ่น PTL-02 Assaulter อย่างน้อย 3 คัน รถหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) รุ่น AML-60 จำนวน 4 คัน รุ่น AML-90 จำนวน 17 คัน รุ่น BRDM-2 จำนวน 2 คัน และรุ่น VBL จำนวน 15 คัน รถรบทหารราบ (IFV) รุ่น BTR-80A จำนวน 8 คัน และรุ่น Ratel 20 จำนวน 16 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) รุ่นต่าง ๆ จำนวน 43 คัน ยานยนต์อเนกประสงค์หุ้มเกราะ (AUV) รุ่น Cougar 4x4 จำนวน 10 คัน รุ่น CS/VN3B จำนวน 2 คัน และรุ่น PKSV จำนวน 10 คัน ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลัง (RCL) ต่อสู้รถถัง รุ่น M40A1 จำนวน 16 กระบอก ปืนใหญ่รุ่นต่าง ๆ จำนวน 76 กระบอก และปืนต่อสู้อากาศยาน อย่างน้อย 15 กระบอก

ทร. ได้แก่ เรือเร็วตรวจการณ์ (PBF) รุ่น Battalion-17 จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ (PB) รุ่นต่าง ๆ จำนวน 10 ลำ เรือยกพลขนาดใหญ่ (LCT) รุ่น EDIC 700 จำนวน 1 ลำ

ทอ. ได้แก่ บ.ลำเลียงเบา รุ่น Cessna U206G stationair จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Cessna U208 Caravan จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Y-12E จำนวน 2 เครื่อง รุ่น L-410UVP Turbolet จำนวน 1 เครื่อง และรุ่น MA60 จำนวน 1 เครื่อง ฮ.โจมตี รุ่น Mi-35 Hind จำนวน 2 เครื่อง ฮ.อเนกประสงค์ (MRH) รุ่น Mi-17 Hip จำนวน 1 เครื่อง รุ่น AS365F Dauphin จำนวน 4 เครื่อง และรุ่น Z-9WE จำนวน 1 เครื่อง และ ฮ.ลำเลียง (TPT) ขนาดกลางและขนาดเบา จำนวน 3 เครื่อง

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ เช่น ACP, AfDB, AFESD, AMF, AU, CAEU, COMESA, FAO, G-77, IBRD, ICAO, ICCT, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCS, IGAD, ILO, IMF, IMO, INTERPOL, IOC, IOM, IPU, ITU, ITUC, LAS, MIGA, MINURSO, NAM, OIC, OIF, OPCW, UN, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WHO, WFTU, WIPO, WMO, WTO

การขนส่งและโทรคมนาคม จิบูตีมีท่าอากาศยาน 13 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติ 1 แห่ง คือ ท่าอากาศยาน Djibouti-Ambouli International Airport ในกรุงจิบูตี เส้นทางรถไฟระยะทาง 97 กม. (เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางกรุงแอดดิส อาบาบา เอธิโอเปีย-จิบูตี เส้นทางรถไฟตลอดระยะทาง 759 กม.) ถนนระยะทาง 2,893 กม. และท่าเรือสำคัญ ได้แก่ Port of Djibouti และ Port of Doraleh ท่าเรืออเนกประสงค์ที่ต่อขยายจาก Port of Djibouti การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 36,105 เลขหมาย (2566) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 553,800 เลขหมาย คิดเป็น 48.4% รหัสโทรศัพท์ +253 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 744,200 บัญชี คิดเป็น 65% ของจำนวนประชากร (ปี 2567) รหัสอินเทอร์เน็ต .dj เว็บไซต์การท่องเที่ยว : guide.visitdjibouti.dj

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพฯ ไปยังกรุงจิบูตี สามารถเดินทางได้ด้วยสายการบินที่หลากหลาย เช่น Ethiopian Airways, Kenya Airways และ Turkish Airlines โดยใช้เวลาเดินทางระหว่าง 14-25 ชม. เวลาที่จิบูตีช้ากว่าไทย 4 ชม. หนังสือเดินทางของไทยทุกประเภทต้องขอรับการตรวจลงตราที่ สอท.ฝรั่งเศสประจำประเทศไทย ก่อนเดินทางเข้าจิบูตี

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) การหลั่งไหลของผู้อพยพและผู้ลี้ภัยจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยจิตูมีความสำคัญในเชิงที่ตั้งทางภูมิรัฐศาสตร์ เชื่อมโยงกับยุโรป เอเชีย ตะวันออกกลาง และแอฟริกา ทำให้จิตูกลายเป็นประเทศทางผ่านของผู้อพยพไปยังภูมิภาคอื่น ๆ รวมทั้งยังต้องรองรับผู้อพยพและผู้ลี้ภัยจำนวนกว่า 30,000 คน (คิดเป็นสัดส่วน 1 ต่อ 30 ของจำนวนประชากรจิตู) ส่วนใหญ่มาจากโซมาเลียและเอธิโอเปีย บางส่วนมาจากเอริเทรียและเยเมน ขณะเดียวกันมีผู้อพยพย้ายถิ่นที่เข้ามาอาศัยในจิตูอีกกว่า 100,000 คน ส่วนใหญ่มาจากเอธิโอเปีย
- 2) ปัญหาความยากจน ประชากรของจิตูประมาณ 16% เมื่อปี 2565 อยู่ในภาวะยากจนเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชนบท
- 3) การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของรัฐบาลเพื่อให้จิตูเป็นศูนย์กลางการค้า การขนส่ง และด้านดิจิทัลของภูมิภาค แต่ประสบความล่าช้า เนื่องจากเผชิญผลกระทบจากความขัดแย้งระหว่างรัสเซียกับยูเครน ความไม่สงบในทะเลแดง ภาวะเงินเฟ้อ และความแห้งแล้งภายในประเทศ อาจส่งผลให้จิตูต้องชะลอการชำระหนี้กับจีนซึ่งเป็นผู้ให้กู้รายสำคัญ คาดการณ์ว่าจิตูมีหนี้สาธารณะประมาณ 1,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 43% ของ GDP เมื่อปี 2565
- 4) การรักษาความสัมพันธ์ของประเทศไทยต่าง ๆ ที่สร้างฐานทัพในจิตู เช่น สหรัฐฯ จีน อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนี ยูกันดา สเปน และซาอุดีอาระเบีย รวมถึงประเทศอื่น ๆ ที่พยายามจะสร้างฐานทัพในจิตู เนื่องจากเป็นแหล่งรายได้สำคัญทางหนึ่งของจิตู

ความสัมพันธ์ไทย-จิตู

ความสัมพันธ์ด้านการทูต

ไทยกับจิตูสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 1 เม.ย.2529 โดยไทยมอบหมายให้ สอท. ณ กรุงไคโร อียิปต์ มีเขตอาณาครอบคลุมจิตู ขณะที่จิตูมอบหมายให้ สอท.จิตู ณ กรุงโตเกียว ญี่ปุ่น มีเขตอาณาครอบคลุมไทย ออท.จิตูประจำประเทศไทยคนปัจจุบันชื่อ นายอิบราฮิม บิเลห์ ดูอาเลห์ (Ibrahim Bileh Doualeh) โดยมีถิ่นพำนัก ณ กรุงโตเกียว และได้แต่งตั้งให้นายฮงท์ทัย แซ่ตัน เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ สาธารณรัฐจิตูประจำประเทศไทย

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

การค้าระหว่างไทย-จิตูเมื่อปี 2566 มีมูลค่า 22.61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (816.56 ล้านบาท) ไทยส่งออกให้จิตู 22.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (814.89 ล้านบาท) และนำเข้าจากจิตู 0.046 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1.66 ล้านบาท) ทำให้ไทยได้เปรียบดุลการค้าจิตู 22.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (813.23 ล้านบาท) และในช่วง ม.ค.-ก.ย.2567 การค้าไทย-จิตู มีมูลค่า 11.96 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (402.83 ล้านบาท) ลดลงจากปี 2566 คิดเป็น 35.97% ส่งออก 11.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (394.68 ล้านบาท) ลดลง 37.10% และนำเข้า 2.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (8.15 ล้านบาท) ลดลง 38.34%

สินค้าที่ไทยส่งออกไปจิจูติ ได้แก่ เม็ดพลาสติก อาหารทะเลกระป๋องและ เคมีภัณฑ์ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เซรามิก อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป แก้วและกระจก ข้าว ผลไม้ กระป๋องและแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยาง

สินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป เครื่องมือเครื่องใช้ เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ สัตว์มีชีวิตไม่ได้ทำพันธุ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ สิ่งพิมพ์ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ

นาย Ismaïl Omar Guelleh

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีจิบูตี (สังกัดพรรค People's Rally for Progress-RPP)
เกิด	27 พ.ย.2490 (อายุ 78 ปี/ปี 2568) ที่ Dire Dawa ในเอธิโอเปีย ในกลุ่มชนเผ่า Mamassan ซึ่งเป็นชนเผ่าในสาย Dir Issa อพยพมาอยู่ในจิบูตีพร้อมครอบครัวเมื่อปี 2503
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพ	สมรสกับนาง Kadra Mahamoud Haid มีบุตรสาว 2 คน และบุตรชาย 1 คน ได้แก่ นาง Haïbado Ismaïl Omar นาง Fatouma-Awo Guelleh และนาย Abdinasir Omar Saalah (บางที่ระบุว่าชื่อนาย Aynache Omar Guelleh) นอกจากนี้ ยังมีบุตรชายที่เกิดจากการสมรสครั้งก่อนจำนวน 1 คน ชื่อนาย Liban Omar Guelleh
การศึกษา	วัยเด็กเข้ารับการศึกษาที่สถาบันการศึกษาอิสลามแบบดั้งเดิมที่เอธิโอเปีย รับการฝึกอบรมจากหน่วยความมั่นคงแห่งชาติโซมาเลีย และหน่วยข่าวกรองฝรั่งเศส
ประวัติทางการเมือง	ไม่ระบุปี
	<ul style="list-style-type: none">- ก่อนลงเล่นการเมือง เคยรับราชการตำรวจและดำรงตำแหน่งชั้นประทวน ต่อมาเมื่อจิบูตีได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสเมื่อปี 2520 นาย Guelleh ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยตำรวจลับของจิบูตี ในยุคที่นาย Hassan Gouled Aptidon ซึ่งเป็นลุงของนาย Guelleh ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีจิบูตี นาย Guelleh มีความฝันที่จะเป็นผู้สืบทอดทางการเมืองของนาย Hassan โดยนาย Guelleh ให้ความสนใจศึกษาแนวทางการเมือง โดยเฉพาะการใช้แนวทางนโยบาย “แบ่งแยก และปกครอง”

- ปี 2542 - หลังจากนาย Gouled ประกาศวางมือทางการเมืองเมื่อ 4 ก.พ.2542 พรรค People's Rally for Progress (RPP) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาล และพรรค Front for the Restoration of Unity and Democracy (FRUD) ร่วมกันตัดสินใจเลือกนาย Guelleh เป็นผู้ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในนามของพรรค ซึ่งนาย Guelleh ชนะการเลือกตั้งเมื่อ 9 เม.ย.2542
- 7 ต.ค.2547 - นาย Guelleh ได้รับเลือกให้เป็นผู้แทนพรรค RPP ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมืองส่วนใหญ่ของจิบูตีและเป็นผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดีเพียงคนเดียว โดยได้รับเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียง 100% เมื่อ 8 เม.ย.2548
- 7 พ.ค.2548 - สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 (วาระ 6 ปี)
- ปี 2553 - นาย Guelleh กดดันให้รัฐสภาจิบูตีแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ประธานาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่จำกัดสมัย ทำให้นาย Guelleh สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นครั้งที่ 3 เมื่อปี 2554 ทำให้เกิดการประท้วงครั้งใหญ่ของประชาชน แต่การประท้วงยุติลงอย่างรวดเร็ว และเป็นสาเหตุทำให้พรรคฝ่ายค้านคว่ำบาตรการเลือกตั้งเมื่อปี 2554 จึงมีพรรคการเมืองขนาดเล็กเพียงพรรคเดียวลงสมัครรับเลือกตั้งแข่งกับพรรค RPP ซึ่งนาย Guelleh ชนะการเลือกตั้งด้วยคะแนน 80% แต่ Human Rights Watch วิเคราะห์ว่าการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม โดยเฉพาะเมื่อผู้นำพรรคฝ่ายค้านถูกจำคุกก่อนการเลือกตั้งถึง 2 ครั้ง ทำให้นาย Guelleh ให้คำมั่นว่าจะไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมัยที่ 4
- 8 เม.ย.2559 - ประธานาธิบดีสมัยที่ 4
- 9 เม.ย.2564 - ประธานาธิบดีสมัยที่ 5 โดยได้คะแนนเลือกตั้ง 97.3% ซึ่งถือเป็นคะแนนสูงที่สุดที่นาย Guelleh เคยได้รับ

คณะรัฐมนตรีจิบูตี¹

นรม.	Abdoulkader Kamil Mohamed
รมว.กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ และประมง	Mohamed Ahmed Awaleh
รมว.กระทรวงงบประมาณ	Isman Ibrahim Robleh
รมว.กระทรวงสื่อสาร	Radwan Abdillahi Bahdon
รมว.กระทรวงกลาโหม	Hassan Omar Mohamed Bourhan
รมว.กระทรวงพาณิชย์และการท่องเที่ยว	Mohamed Warsama Dirieh
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน	Ilyas Moussa Dawaleh
รมว.กระทรวงพลังงาน	Yonis Ali Guedi
รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Mahamoud Ali Youssouf
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr.Ahmed Robleh Abdilleh
รมว.กระทรวงอุดมศึกษาและการวิจัย	Dr.Nabil Mohamed Ahmed
รมว.กระทรวงการเคหะ	Amina Abdi Aden
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Said Nouh Hassan
รมว.กระทรวงยุติธรรมและอาญา	Ali Hassan Bahdon
รมว.กระทรวงแรงงาน	Isman Ibrahim Robleh
รมว.กระทรวงกิจการมุสลิม วัฒนธรรม และทรัพย์สินการกุศล	Moumin Hassan Barreh
รมว.กระทรวงการศึกษาแห่งชาติและอาชีวศึกษา	Moustapha Mohamtd Mahamoud
รมว.กระทรวงส่งเสริมสตรีและการวางแผนครอบครัว	Mouna Osman Aden
รมว.กระทรวงสาธารณสุขโปโลก	Hassan Houmed Ibrahim
รมว.กระทรวงสวัสดิการสังคมและความเป็นเอกภาพ	Mouna Osman Aden
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน	Mohamed Abdoulkader Moussa Helem
รมว.กระทรวงเยาวชนและวัฒนธรรม	Dr.Hibo Moumin Assoweh

(ต.ค.2567)

¹ <https://www.cia.gov/resources/world-leaders/foreign-governments/djibouti/> (2022)